

สันติเทพ ศิลปบรรเลง*

ในระยณนั้ นอกจากเรื่องปัญหาเศรษฐกิจที่กำลังเป็นหัวข้อพูดคุยกันอยู่ไม่รู้จบ ก็ยังมีเรื่องที่พูดกันในทุกวงการอย่างน่าปริวิตกไม่น้อยไปกว่ากัน อีกทั้งสื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ก็มักจะเขียนข่าวและบทความไปในทางชวนให้คิดคำนึงกันอย่างอกสั่นขวัญแขวนประดุจตอกย้ำความรู้สึกหวั่นหวาดให้แก่ผู้คนไปทั่วเรื่องที่ว่านี่ก็คือเหตุการณ์ในวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 หรือ ค.ศ. 2000

จะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในวันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ.2000 ถึงได้ตื่นตระหนกตกใจกันนักหนา ? เหตุการณ์ที่ว่านี่ก็คือ "วันโลกาวินาศ" นั่นเอง

เหตุใดจึงเป็น "วันโลกาวินาศ" ? ก็สืบเนื่องจากมีนักวิทยาศาสตร์สำคัญสองท่าน คิดคำนวณตามหลักวิชาแล้วเขียนหนังสือเผยแพร่ให้ผู้อ่านสะท้อนขวัญไปทั่วโลก

ท่านแรก คือ มร.ริชาร์ด เคนนิงเจอร์ (Richard Kenninger) เขียนหนังสือชื่อ "สุดเขตแดนปลายโถง" (The Ultimate Frontier) เป็นหนังสือขายดีที่สุดในอเมริกาหนังสือนี้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของขั้วโลก ในปี ค.ศ.และโลกเราจะตกอยู่ในอำนาจดึงดูดที่มากพอจะทำให้แรงโน้มถ่วงเกิดผิดรูปไปจากเดิมส่งผลกระทบให้แก่แกนของโลกเอียงไปหลายองศา ทำให้น้ำแข็งขั้วโลกละลายลงมาเป็นน้ำ

* บรรณารักษ์ห้องสมุด AUA

ท่วมโลกและเกิดภัยพิบัติจากธรรมชาติมากมายตามมาท่านผู้นี้ได้กำหนดตัวเลขรหัส 5/5/2000 ซึ่งเป็นประเด็นทางคณิตศาสตร์ที่น่าขบคิด

หนังสือที่ มร.เคนนิงเจอร์ เขียนนี้มีผลทำให้ฮือฮาเกรียวกราวในวงการวิทยาศาสตร์และดาราศาสตร์อย่างยิ่งจนกระทั่ง นักดาราศาสตร์ผู้หนึ่ง ชื่อ มร.ริชาร์ด ดีเบิ้ลยู.นูน (Richard W. Noon) นำข้อเขียนของ มร.เคนนิงเจอร์มาขยายต่อจนกระทั่งขวัญพรุ่งกันไปทั่วโลก

มร.ริชาร์ด นูน เขียนหนังสือชื่อ "น้ำแข็งความหายนะอุกฤษณ์" (Ice-The Ultimate Disaster) กล่าวถึงรหัส 5/5/2000 ว่าจะเกิดเหตุการณ์มหันตภัยสร้างความหายนะแก่มวลมนุษยชาติเรื่องราวเกี่ยวข้องกับมหาพริระมิด ภูเขาไฟทุกแห่งจะพ่นลาวาออกมาเต็มท้องฟ้า น้ำแข็งและลมพายุหิมะจะโหมกระหน่ำและตำแหน่งเรียงดังนี้คือ โลก ดวงจันทร์ ดาวศุกร์ ดาวพุธ ดวงอาทิตย์ ดาวอังคาร ดาวพฤหัสบดี และดาวเสาร์

ในหนังสือพรรณนาถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นก่อนอย่างเข้าสู่วันที่ 5 พ.ค. ปี ค.ศ. 2000 ซึ่งแปลจับใจความได้ดังนี้

"...พระอาทิตย์ยามอัสดงดูเหมือนจะแขวนอย่างไม่ไหวติง อยู่บนขอบฟ้าแม้เวลาจะผ่านไปแล้วหลายชั่วโมงความมืดก็หายากทยายเข้ามาไม่ เสียงร้องคำรามเริ่มแผดดังก้องกังวานมาจากฟากฟ้า บรรดาสรรพสัตว์ต่างตื่นตกใจท้องฟ้าปรากฏก้อนเมฆเป็นสีแดงฉานบดบังพระอาทิตย์ กระแสลมพายุพัดด้วยความเร็ว 100 ไมล์ต่อชั่วโมง โหมกระหน่ำจนต้นไม้ใหญ่ถอนราก ขบวนรถไฟพลิกคว่ำคันแล้วคันเล่า เมื่อกระแสลมทวีความเร็วถึง 200 ไมล์ต่อชั่วโมง ก็ยิ่งทวีความรุนแรงหลายพันเท่าอาคารสิ่งก่อสร้างและทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกพัดปลิวไปหมดสิ้นเกิดความเสียหายยับเยิน พายุสายฟ้าฟาดเต็มท้องฟ้าแผ่นดินไหวและภูเขาไฟระเบิดปะทุพ่นลาวาออกมาทั่วทุกสารทิศ พื้นดินแยกเป็นเสี่ยง ๆ ทุกชีวิตจะถูกฝังทั้งเป็นใต้พื้นปรุพี...การทำลายล้างยังคงดำเนินต่อไปราวกับไม่มีจุดสิ้นสุด...จนกระทั่งน้ำแข็งจากขั้วโลกทั้งเหนือและใต้จะละลายเลื่อนไหลมาสร้างความหายนะแก่สรรพสิ่งกลายเป็นกสิยุคหรือวันโลกาวินาศ!!"

มร.นูนยังกล่าวสนับสนุนทฤษฎีที่ว่าพริระมิดในอียิปต์ คือหลักศิลาที่บันทึกข้อความแจ้งเหตุอะไรบางอย่างให้คนในอนาคตทราบ มันเป็นปฏิทินที่มีอายุถึง 6000 ปี และเป็นการทำนายวาระวิบัติของดาวเคราะห์ที่ชื่อว่า "โลก" ที่จะเกิดขึ้นในปีคริสต์ศักราช 2000 !

จากข้อเขียนทั้งของ มร.เคนนิงเจอร์ และมร.นูน ก่อให้เกิดความตื่นตระหนกในหมู่ผู้ขวัญอ่อนไม่น้อยเลยและยังมีการโหมกระพือข้อเขียนดังกล่าวให้แพร่สะพัดออกไปมีการวิพากษ์วิจารณ์พูดกันจากปากต่อปาก ผสมผสานเข้ากับการผนวกเรื่องราวปรัมปราของคนเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ ที่นำมาปะติดปะต่อรวมทั้งบรรดาโหราจารย์ทั้งหลายก็พยากรณ์กันไปหลายประเด็นเรื่องราวยังถูกแต่งแต้มเติมสีสันเข้าไปจนยิ่งน่าสะพรึงกลัว

พวกเราละครับกลัวกันบ้างหรือเปล่า? คำพยากรณ์นี้แพร่เข้ามาถึงเมืองไทยไม่กี่ปีมานี้ แต่สำหรับคนไทยแล้วรู้สึกไม่ค่อยจะหวั่นไหวเท่าไรซึ่งผิดกับชาวต่างประเทศคนไทยเราก็น่าจะดำเนินชีวิตไปตามปกติมีผู้ไปสัมภาษณ์นักดาราศาสตร์ชั้นนำของไทยหลายท่าน ซึ่งทุกท่านก็กล่าวทำนองเดียวกันว่าดวงดาวนพเคราะห์จะโคจรมาเป็นเส้นตรงเดียวกันจริงในวันนั้น แต่จะเกิดอะไรก็หาได้กล่าวถึงไม่ บางท่านกล่าวอ้างถึงหลักธรรมที่ว่า "ทุกสิ่งเกิดแต่เหตุและดับไปเพราะสิ้นเหตุ" ก็เป็นข้อคิดพอบลอบใจได้บ้าง

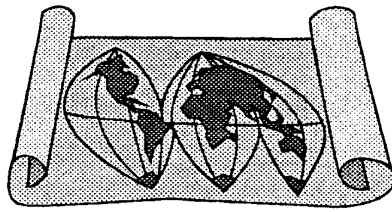
สำหรับโหราจารย์หรือหมอดูแม่น ๆ ทั้งหลายกล่าวว่าตามกฎเกณฑ์โหราศาสตร์ก็อาจพยากรณ์ได้หลายแง่มุมว่าจะเกิดอะไรขึ้น โหราบางคนก็บรรทัดอ้างเอาว่านอสมตราตามุส พยากรณ์เอาไว้มานานแล้ว ส่วนนักศาสนากล่าวว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะ ค.ศ.2000 ตรงกับ พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นกิ่งพุทธกาลล่วงแล้วเพียง 43 ปี จะเกิดโลกาวินาศได้อย่างไร ทั้งยังอ้างคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาที่กล่าวว่า พุทธกาลหนึ่งมีระยะเวลา 5000 ปี จึงจะถึง "พุทธันดร" คือเกิดกสิยุคมหาวินิบัตินำให้โลกว่างจากพระพุทธศาสนา และจะมีพระโพธิสัตว์มาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า คือ พระศรีอาริยมตไตรย์ หรือ พระศรีอารย์ ฉะนั้นเมื่อยังไม่ถึง 5000 ปี ก็จะไม่มียะไรเกิดขึ้นและในวงสนทนาที่วิพากษ์วิจารณ์ถึงเรื่องนี้ก็ตอบเป็นเสียงเดียวกันเป็นกำปั้นทุบดินว่า "อะไรจะเกิดมันก็ต้องเกิด"

สำหรับผู้เขียนนั้นเมื่อได้ทราบเรื่องราว "วันโลกาวินาศ" ที่พูดกันนักหนาแล้วก็มาพิจารณาว่าจะเป็นไปได้จริงหรือไม่? เราจะทำอย่างไรเมื่อถึงวันนั้น? อาจจะเป็นเรื่องเพ้อฝันไม่เป็นจริงก็ได้ และที่สำคัญก็คือ จะเชื่อหรือไม่?

การที่ได้ยินได้ฟังหรือรับรู้เรื่องราวใด ๆ ก็ตามถ้าหากเราจะเชื่อหรือไม่เชื่อนั้น ทุกท่านมีสิทธิ์จะคิดและเชื่อหรือปฏิเสธก็ได้ เกี่ยวกับความเชื่อนี้ผู้เขียนนึกไปถึงหลักเกณฑ์การเชื่อ 10 ประการ ที่ว่าด้วยการให้เสรีภาพในการพิจารณาก่อนเชื่อ ซึ่งเป็นบทบัญญัติ ในพระพุทธศาสนาที่เรียกว่า "กาลามสูตร" ได้แก่

1. อย่าเชื่อเรื่องที่ได้ยินหรือฟังตามกันมา
2. อย่าเชื่อเพราะเป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา
3. อย่าเชื่อข่าวลือหรือข่าวที่ไม่มีหลักฐานยืนยัน
4. อย่าเชื่อโดยอ้างว่ามีในตำรา
5. อย่าเชื่อโดยการเดาหรือใคร่ครวญตามวิธีตรรกวิทยา
6. อย่าเชื่อโดยการคาดคะเนหรือค่านิ่งค่านวม
7. อย่าเชื่อโดยตริตรองตามอาการ
8. อย่าเชื่อโดยเหตุว่ามันสมเหตุสมผลทางนัยหรือความคิดของตน
9. อย่าเชื่อเพราะผู้พูดมีลักษณะน่าเชื่อถือ
10. อย่าเชื่อเพราะเห็นว่าเป็นครูของเรา

ถ้าใช้หลัก 10 ประการนี้ ประกอบการพิจารณาแล้วปรากฏเห็นจริงอย่างไรจึงจะเชื่อได้ มิฉะนั้น อาจหลงเชื่อหรือตื่นตระหนกหวุ่นหวาดไปตามเหตุการณ์แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะมียะไรเกิดขึ้นในวันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 2000 เราก็ไม่ควรประมาท สิ่งที่ดีที่สุดที่จะทำได้ก็คือทำความดีครับ ทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและทำแต่ความดีให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถึงจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นแก่เรา คุณความดีที่ทำไว้วันนี้แหละจะคุ้มครองป้องกันเราตลอดไป

เรียบเรียงจาก

National Geographic, September 1967 .

Time, October 20, 1997

ด้วย'คุณพิเศษ. ปีที่ 23 : ฉบับที่ 275, มกราคม 2541

สุวัฒน์ จันทรวงานง. ความเชื่อของมนุษย์เกี่ยวกับปรัชญาและศาสนา. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ

2540

www.wwww.wwww